

πατέρα του, ματαίως δὲ καὶ αἱ χεῖρές του σπου-
σαι νὰ διαβῇξωσι τοὺς δασμούς τούτους τοῦ θα-
λου· αἱ χεῖρές του, φεῖ! ὑπάρχουσιν ἀδύνατοι. Ἰσως
οἱ ὄφεις κορεσθῶσιν, ἀφ' οὗ καταφάγωσι τὸν
πλέοντα, καὶ ῥοφήσωσι τὴν ζωὴν τοῦ νέου ἀελοφρο-

ἑλλιον! πόσον καὶ αὐτὴ ἡ ἐλπίς ἀπέβη ματαία!
Ὅποια τέχνη ἄρ' ἔχει ἀνάγκη διὰ νὰ καταστήσῃ
ἐπικὴν σκηνὴν συμβεβηκὸς τοσούτω φρικαλέον
ἀποτρόπαιον! Ἡ καρδία μου κατελήφθη τοιοῦτο-
πως ὑπὸ τῶν θλιβερῶν περιστάσεων, ὃ δὲ νοῦς μου
ἐπὶ τοῦ θεάματος ἀντικειμένον σπουδαίων καὶ τὰ
μέγιστα ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν κατὰ μέρος καλλονῶν,
οἱ μολὶς εἶδον τοῦ; ὄφεις.

Τεχνίται, ὅσοι ἔχετε μόνον ὀρθαλμούς, ἀντιγράφετε
τὴν ὕλην καὶ τὰ πτώματα, καθὼς οἱ εὐθείας
αἱ ἀδελφικίζοντες ἀνατόμοι, οἵτινες περιορίζουσι τὴν
ἐπικὴν εἰς τὴν κρεουργίαν! Μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας
κατατίαν ἀνήκει νὰ ἀντιγράψωσι τὴν ζωὴν, τὰς κι-
βίους καὶ τὰ πάθη.

Ἀλλὰ πῶς δύναμαι νὰ κατασταθῶ μέγας ζωγράφ-
ος; μετ' ἡρώτησεν ὁ νέος σχεδιαστής.

Ἰνδόμενος πρότερον ποιητῆς, ἱστορικός, φυσικὸς,
φιλόσοφος· ἐπειδὴ τὸ μηχανικὸν μέρος ὑπάρχει καὶ
ἐν τελευταίον τῆς τέχνης, ὅθεν τελευταῖον πρέπει νὰ
ἐπιτελεσθῇ. Οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν, ἢ χάριν ἀνευ
τοῦ ἔλλω. Ἄν δὲν ἐννοῶμεν, οὔτε κρίνωμεν, οὔτε
ἐκτιμῶμεθα, τί ὠρελεῖ νὰ γνωρίζωμεν νὰ λαλῶμεν;
τί ὠρελεῖ νὰ συναρμολογῶμεν ὁμοιοκαταληκτους, ἢ
κατὰ μέτρον βαίνοντας στίχους, ὅταν δὲν ἐκφράζωσι
τιναῖς τινα ἰδέαν, ἢ εἰκόνα καὶ ὕψηλόν πάθος; Τὰ
τρία τέσσαρτα τῶν ποιητῶν καὶ ζωγράφων καὶ ἀγαλ-
ματοποιῶν λαλοῦσι μόνον, ἢ ψιττακίζουσιν, ἀπευθύ-
ονται δηλ. μόνον εἰς τὰ αἰσθητήρια· διότι οὔτε τὸ
εἶδος θέλγουσι διὰ τῶν γνώσεων, οὔτε τὴν καρδίαν
ἐκ τοῦ πάθους.

Ἄν λοιπὸν θέλῃς νὰ θαυμάσῃς ὡς τεχνίτης ἐξά-
στηρον προηγουμένως τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν (1).
Διατί, νομίζομεν, κατεστράφησαν αἱ καλαὶ τέχναι;
ἐπειδὴ τὰς μετεχειρίσθημεν ὡς βιοποριστικὰ ἐπιτη-
δέματα, ἢ ὡς μηχανικὰ ἐπαγγέλματα

Διανολοῦνται οἱ τεχνίται ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν
ἔχουσι φιλοκαλίαν! Ἀλλ', ὦ τεχνίται, διατί καὶ σεῖς
ἐμπίθετε πάντοτε τὰ κοινὰ, οὔτε τὰ ἐκφράζετε τοῦ ἁ-
ρμονικῶν κατὰ καινὸν τρόπον; Διατί περιπατεῖτε πάν-
τοτε τὴν λεωφόρον καὶ βασιλικὴν ὁδόν, ὡς ὁ ἀγελαῖος
ἡ ἄγρια; Προστρέφετε εἰς ἡμᾶς νέαν τινα φύσιν, ἐπι-
τίμω μάλιστα ἐκλελεγμένην. Δείξατε εἰς ἡμᾶς π. χ.
τὸν τρεῖς υἱοὺς τοῦ Ὁρατίου δμνύοντας τὴν κατα-
στροφὴν τῆς Ἀλβας καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Ρώμης.
Παραστήσατε εἰς ἡμᾶς τὸν Σωκράτην ἐντὸς τοῦ δε-
σμωτηρίου κρατοῦντα εἰς τὰς χεῖρας τὸ θανάσιμον
τοῦ κωνείου ποτήριον, συνδιαλεγόμενον δὲ γαληνιαῖος
ἐν τῶν μαθητῶν, ὡς ἂν παρεκάρητο εἰς συμπόσιον

ἔχων στεφανωμένην τὴν κεφαλὴν μετ' ἄνθη (1) ἢ ἐνα-
μιλῶμενοι πρὸς τὸν Κορέγιον ζωγραφῆσατε γυμνόν,
δλόγυμνον τὸν Ἑρώτα, (ὃ ὅποιος πάντοτε ἀρέσκει,)
προσφέροντα στέφανον δάφνης καὶ μυρσίνης, ἄξιον
τοῦ τεχνίτου, ὅστις οὕτω τὸν ἐξεκόνισε.

Ποιηταὶ καὶ μυθιστοριογράφοι τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ
ἐνεσῶν, ἢ εἰς τὸ μέλλον, ἂν θέλητε καὶ σεῖς νὰ βαδίσετε
εἰς τὰ ἔγνη τῶν καλλιτεχνῶν, θησαυρίσατε γνώσεις καὶ
μάθετε νὰ αἰσθάνησθε· ἐπινοήσατε καὶ λόγουτι ἄξιον καὶ
εὐγενὲς καὶ ἠθικόν, πρὶν γράψετε· ἢ παύσατε νὰ μι-
μῆσθε κατὰ γράμμα καὶ κακοζήλω, ἀναμνησκίζοντες
τὰ συνήθη καὶ τριοδικά.

Καταλαμβάνω ὅτι ἕκαστος θέλει νὰ ἀρέσκη εἰς τὸ
πλῆθος, τὸ ὅποιον εὐκόλως εὐχαριστεῖται· ἀλλ' ὅπου
τελευταῖ ἢ φιλοκαλία τοῦ χυδαίου, ἐκεῖ ἀρχεται ἡ τοῦ
λογίου καὶ τοῦ χαρίεντος. Βεβαίως δὲ σεῖς ἔχετε
περισσότεραν φιλοτιμίαν καὶ γενναϊότερα φρονήματα,
ὥστε δὲν νομίζετε ἄξιον τῶν ἀγώνων σας τοιοῦτον
ἐπαθλόν.

I. N. Λεβαδεύς.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Εἰς τὴν πολυάριθμον τάξιν τῶν σαυρῶν ὁ ὑπάρ-
χων γνωστὸς καθ' ἡμᾶς κροκόδειλος κατέχει τὸν
πρῶτον τόπον. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅμως εὐρέθη τὸ
τελεστέον καὶ ἄλλου κροκόδειλου ἔχοντος τερατιωδέστατον
μέγεθος· διότι ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς του φαίνεται ὅτι
καὶ ὁ βουὶς αὐτὸς ἦτο μικρὸν θήραμα εἰς τὸν ἀχανῆ
φάρυγγα τοῦ ζώου τούτου· ἐπειδὴ καὶ μόνῃ ἡ κεφαλὴ του,
ὡς εἰκάζεται, εἶχε πεντήκοντα μέτρων μήκος.

Καὶ σήμερον δὲ εἶτι οἱ κροκόδειλοι τοῦ νέου κό-
σμου ὑπερβαίνουν τοὺς τοῦ παλαίου κατὰ τὸν ὄγκον,
προσέτι δὲ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀρχαίαν
ἡμῶν ἱστορίαν διαθρυλλεῖται ὁ κροκόδειλος τῆς Αἰ-
θύρας.

Τὸ πάλαι οἱ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου ἔφερον τοὺς τι-
θασσευθέντας κροκόδειλους, τοὺς ἐστόλιζον διὰ ποικίλων
κοσμημάτων, τοὺς ἔφερον μάλιστα καὶ εἰς τὰς θρησκευ-
τικὰς τελετὰς· ἐντεῦθεν δὲ γίνεται πρόδηλον ὅτι οἱ Αἰ-

(1) Καθὼς οἱ ἀληθεῖς ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι καὶ
ἀγαματοποιοὶ καὶ ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι.

(1) Τὰ δύο ταῦτα ἀριστουργήματα εἶδον εἰς τὴν
εἰκονολογικὴν σειρὰν τοῦ Λούβρ τῶν Παρισίων,
καθὼς τὸν Βροῦτον, τὰς Σαβίνας καὶ τὸν Λεωρίδαν
εἰς τὰς Θερμοπόλιν καλ. ἔργα πάντα θαννάσια τοῦ
δοστυχοῦς Δαβίδ, τοῦ ὁποῦν εἰς τῶν νύκτ' ἦλθεν
ἐσχάτως νὰ ἰδῇ τὸ Μεσολόγγιον.